

Sygn. akt IV U 483/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016r. w S.

odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 kwietnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo P. S. do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową poczynając od 1 lutego 2016 roku.

Sygn. akt: IV U 483/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 28 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił P. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując, że u ubezpieczonego stwierdzono całkowitą niezdolność do pracy, ale nie pozostającą w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że przez 18 lat pracował w warunkach szkodliwych ,tj. w znacznie przekraczającym normy hałasie. Z tego tytułu uzyskał prawo do wcześniejszej emerytury. Sanepid nie miał wątpliwości, że utrata przez niego słuchu ma związek z warunkami pracy, natomiast organ rentowy stwierdził, że jest całkowicie niezdolny do pracy, ale bez związku z chorobą zawodową. Okoliczność ta wymaga rozstrzygnięcia przez Sąd (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 18 kwietnia 2016r., która stwierdziła, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową,

a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. S. jest uprawniony do emerytury, którą nabył w niższym niż powszechny wieku emerytalnym z tytułu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach – na stanowisku spawacza (okoliczność niesporna między stronami). Decyzją z 19 listopada 2015r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w M. stwierdził u ubezpieczonego chorobę zawodową w postaci obustronnego trwałego odbiorczego ubytku słuchu typu ślimakowego lub czuciowo-nerwowego spowodowanego hałasem (decyzja z 19 listopada 2015r. o stwierdzeniu choroby zawodowej k.7 akt rentowych).

W dniu 15 lutego 2016r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (wniosek k.1 akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 21 marca 2016r. zawarł sformułowanie cyt.: „nie stwierdza się uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową” (orzeczenie lekarza orzecznika z 21 marca 2016r. k.14 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 18 kwietnia 2016r. ustaliła, że ubezpieczony jest trwale całkowicie niezdolny do pracy, ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową, przy czym w opinii lekarskiej z 18 kwietnia 2016r. komisja lekarska rozpoznała u ubezpieczonego obustronne upośledzenie słuchu z adaptacją i społeczną wydolnością słuchu, a ponadto obturacyjny bezdech senny i nadciśnienie tętnicze leczone farmakologicznie (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 3 kwietnia 2016r. i opinia lekarska komisji lekarskiej ZUS z 18 kwietnia 2016r. k.6-7 akt rentowych - tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 18 kwietnia 2016r. k.17 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 28 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja z 28 kwietnia 2016r. k.18 akt rentowych).

Ubezpieczony ma wykształcenie podstawowe. Po ukończeniu szkoły podstawowej ukończył kursy spawalnicze i przez cały okres aktywności zawodowej pracował jako spawacz, początkowo w kopalni i innych przedsiębiorstwach górniczych na Śląsku, a następnie w Przedsiębiorstwie (...) w M. (wykaz zakładów pracy – pracodawców ubezpieczonego w decyzji z 19 listopada 2015r. o stwierdzeniu choroby zawodowej k.7 akt rentowych oraz wyjaśnienia ubezpieczonego k.27v akt sprawy).

Stwierdzona u ubezpieczonego choroba zawodowa w postaci obustronnego niedosłuchu odbiorczego do około 55 db na wysokich tonach powoduje naruszenie sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu sprowadzającym na niego trwałą częściową niezdolność do pracy. Przy takim schorzeniu ubezpieczony nie może pracować nie może pracować w hałasie i na wysokości. Schorzenie to nie powoduje natomiast całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy (opinia biegłej laryngolog – audiolog H. A. k.9-10 akt sprawy oraz opinia uzupełniająca tej samej biegłej k.17 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego P. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy

jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty laryngologa-audiologa. W sporządzonej na tę okoliczność opinii z 19 lipca 2016r., uzupełnionej opinią z 12 października 2016r. biegła laryngolog-audiolog H. A. stwierdziła, że z powodu choroby zawodowej w postaci obustronnego niedosłuchu odbiorczego, który wg badań audiometrycznych występuje na poziomie do około 55 db na wysokich tonach ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy i nie może pracować w hałasie i na wysokości. Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzenia występującego u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest logiczna i spójna. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego laryngologa-audiologa, gdyż zastrzeżenia zgłoszone przez organ do w/w opinii stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłej (pismo organu rentowego k.22 akt sprawy). Nie można zgodzić się z organem rentowym, aby opinia biegłej sprowadzała się do zrównania samego rozpoznania choroby zawodowej z istnieniem częściowej niezdolności do pracy. Poza sporem pozostaje, że ubezpieczony z powodu warunków pracy na stanowisku spawacza, a zatem w narażeniu na hałas, ma rozpoznaną chorobę zawodową w postaci trwałego obustronnego niedosłuchu odbiorczego. Schorzenie to powoduje, że ubezpieczony nie może dalej pracować w swoim zawodzie, którego wykonywanie wiąże się z pracą w hałasie, choćby z tego powodu, że samo działanie urządzenia spawalniczego, z użyciem którego pracuje spawacz, wywarza hałas. W tych okolicznościach logiczne jest ustalenie przez biegłą, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, a zatem niezdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Całkowicie dowolny i pozamedyczny jest zarzut sformułowany przez Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS (k.22 akt sprawy), że ubezpieczony jako emeryt nie musi pracować, ewentualnie - jako że społecznie słuch ubezpieczonego jest wydolny – może pracować w warunkach, w których nie występuje hałas. Orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy dotyczy utraty zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami i w tym kontekście odwoływanie się do argumentu o możliwości podjęcia innej pracy jest niezasadny. Na marginesie wskazać należy, że organ rentowy - wskazujący obecnie na możliwość wykonywania przez ubezpieczonego innego rodzaju pracy - uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy bez związku z chorobą zawodową (vide: orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 18 kwietnia 2016r. k.7 akt rentowych tom dokumentacji medycznej).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo ubezpieczonego do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 1 lutego 2016r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o świadczenie.